

paa en anden Affattelse af, hvad der staaer i dette Litra, og deels paa at foretage en lille Modification, der er bleven nødvendig ved den Forandring, man har vedtaget med Hensyn til Taxterne for Gjældsbreve og de Documenter, der skulle bestaae paa samme Maade som disse; i det oprindelige Lovudkast var der nemlig sat en Taxtskala, der alene rettede sig efter Tusinder, hvorimod der nu tildeels tages Hensyn til Hundreder, idet der, hvor Værdien ikke overstiger 500 Rd., kan bruges 8 f.'s Stempelpapir. Forslaget til § 23 er en reen Redactionsændring. Hvad Forslaget til § 30 angaaer, da indeholder det en Realitetsændring, som Udvalgets Medlemmer have været enige i at ansee for helbig; den gaaer ud paa at nedsætte Stempeltaxten for Afkald til Overformyndier og Børgemaalsafkald efter D. L. 3—17—30 ff. i de hyppigst forekommende Tilfælde og navnlig i alle de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om smaa Capitaler. Efter Lovforslaget, som det blev vedtaget her i Thinget, skulde der i alle Tilfælde bruges 48 f.'s Stempelpapir til de omhandlede Afkald; Forandringen i Landstthinget gaaer nu ud paa, at der skal bruges Stempelpapir efter den for Gjældsbreve foreskrevne Taxt, hvilket vil medføre, at for alle de Summer, som ere under 3 Mk., bliver der en Besparelse, idet Taxten kan synke ned indtil 8 f., medens der rigtignok paa den anden Side finder en Forhøielse Sted, naar Summen gaaer over 3000 Rd.

Ændringerne i §§ 46 og 47 ere ligeledes Realitetsforandringer, idet de gaae ud paa, at Contracter om vedvarende personligt Arbejde og om et bestemt Arbejdes Udførelse skulle være stempelfrie, hvor det betingede Vederlag ikke overstiger 100 Rd. Hvad der er anført i det andet Thing for disse Forandringer, at man meente derved at lade de mindre bemidlede Samfundsclasser tilflyde en Lettelse, forekommer mig dog ikke at have overordentlig meget at bethyde, idet det ærede Thing jo vil erindre, at i Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget her, fandtes den Bestemmelse, at de Contracter, vedrørende personligt Arbejde, som der hyppigst vil blive Tale om at mindre formuende Folk skulle afflutte, ere reent stempel-

frie; jeg sigter herved naturligviis til Bestemmelsen om, at Lyndcontracter og Contracter om simpel Daglete ere stempelfrie; men naar vi undtage disse Contracter om personligt Arbejde, vil der i Praxis kun sjelden blive Tale om formelige skriftlige Contracter om Udførelsen af personligt Arbejde, der vil komme til at vedrøre de mindre heldigt stillede Samfundsclasser i nogen væsentlig Grad. Paa den anden Side maa det imidlertid i ethvert Tilfælde indrømmes, at disse Forandringer ikke ere af den Betydning, at der kunde være Anledning for det ærede Thing til at fastholde sin tidligere Anskuelse ligeoverfor Landstthinget. — I § 58 er gjort en lille Tilføjelse, som væsentlig gaaer ud paa i de der omhandlede særlige Tilfælde at nedsætte Stempeltaxten, hvor den for Declarationer foreskrevne Taxt af 48 f. er høiere end den, der efter Documentets egen Værdighed skulde indrømmes. Da der herved er aabnet Udsigt til en Nedsættelse, hvor Gjenstanden er af mindre Betydning, kan der ikke være Noget at indvende mod denne Forandring, saameget mindre som den væsentlig stemmer overeens med det Hovedprincip, som er indtalt i den almindelige Deel af Lovforslaget, § 19, der handler om Paategninger, og hvor der undertales den almindelige Regel, at naar der gøres en Udsædning, som kunde være skeet ved Paategning paa det oprindelige Dokument uden Brug af nyt Stempelpapir, men som nu gøres paa særligt Papir, saa skal dertil bruges stempelt Papir som til Declarationer, medmindre man fra Begyndelsen af kunde have udsædning det paa ringere Papir; det er ganske i Overensstemmelse dermed, at Forandringen er skeet i det andet Thing. — Forandringen i § 70 er at betragte som en Redactionsforandring og gaaer navnlig ud paa at faae Paragraphen affattet i den Form, som det fra Udvalgets Side var tilfjættet at give den allerede her i Thinget, hvad der imidlertid blev forhindret paa Grund af en Unøiagtighed i Fremstillingen af Ændringsforslaget til 3die Behandling, som gjorde, at man var nødsaget til at tage Forslaget tilbage. Den sidste Ændring, som Lovforslaget er undergaaet i Landstthinget, angaaer § 100 og er ganske at betragte som en Redactionsforandring;